

Sizinle bugün seneler sonra tekrar aynı yayında olmak ve ekranı paylaşmak çok büyük bir onur benim için. 1995 senesinde ilk defa sizin yanınızda çalışmaya başladım. İlk patronumduydunuz ve halkla ilişkileri sizin yanınızda öğrendim. Direktifleriniz net ve kesindi. Yanınıza gelirken hazırlanarak gelirdik. O zamanlar Image Halkla İlişkiler Levent'te iki katlı bir binadaydı ve yalnızca bayanlar vardı. Halkla ilişkiler o günden bu güne çok ilerledi. Öncelikle halkla ilişkiler nereden nereye geldi. Sektörle bütünleşmiş biri olarak sektörü nasıl değerlendirirsiniz.

Ben tamamen şans eseri olarak halkla ilişkilere girdim. Bir bilen adam isimini hatırlamayıp bu meslekte çalışmamı istedi. Dolayısı ile benim üstüme sorumluluk konmuş oldu. Gittim kitaplarını karıştırarak öğrenmeye çalıştım. O zaman buradaki kütüphanelerde İngilizce kitaplar vardı onları okudum. Şöyle bir şey var ama, "yalnız kadın" meselesi var ya, ben okuyup da bunu biraz hazmettikten sonra karar verdim ki ben bu mesleği kadınlara hediye edeyim dedim. Hiç olmazsa kadınlar öğretmen olacak doktor olacak falan derken bir de halkla ilişkiler olsun istedim. Üstelik şefkat isteyen bir meslek bu. İnsana şefkat duymam lazım, sevgi duymam lazım. İnsanları sevmeyenlere göre değil, gerçekten de bugün bu sektöre bakıyorum kadın, erkek her ikisi de var ama kadın faha fazla.

Üniversite mezunu değilsiniz. Kendinizi sektörde yetiştirmiş bir kişisiniz, fikir liderlerindesiniz. Hatta şu anda bir üniversitede öğretim üyesisiniz ve 41 senedir ders veriyorsunuz. Gençleri nasıl buluyorsunuz? Sizin yaşadığınız imkansızlıklar sonucunda buralara gelmiş bir kişisiniz. Şimdiki eğitim imkanı çok farklı bir yerde ve öğrenciler bugün teknoloji ile de kendilerini geliştirebiliyorlar. Özellikle kız öğrenciler aileleri tarafından eğitilden uzak bırakılıyor. Sizce eğitim konusunda neredeyiz?

Bence şimdi okuyan çocukların sonradan çalışacaklarını düşünerek ders vermek lazım. Rüya gibi meslekler olmuyor. Zaten çok zor iş buluyorsun. Hiç olmazsa İngilizce bilseler çok iyi olur en azından İngilizce ders verebilirler. En büyük problem istihdam sıkıntısı. Daha az iş yeri var veya iş yerleri yetişemiyor. Ama çok çalışırsanız ve bir amacınız varsa yine bir iş bulursunuz. Bütün mesele mesleğinizi gerçekten çok sevip o mesleğin içine resmen girmeniz.

Türk iş dünyasındaki kadının yerini nasıl görüyorsunuz? Sizce ilerlemek için ne yapmak lazım? Halen eşit haklar sunulmuyor. Sunulsa da kadınlarda bir çekingenlik var. Başarılı kadın olmanın sırrı ne?

Bunlar hepsi doğru. Mesela ben bugün bir toplantıdan geldim, 10 konuşmacı vardı, kadınlar en son konuştu. Niye? Böyle şey olur mu? Dışarıda kadına hürmeten kadını başa alırlar. Burada belirli bir şekilde kadınları en son alıyorlar. Bunlar da enteresan ve bunları bozmak lazım. Bu da ancak kadınlar çok başarılı olurlarsa bir zaman sonra erkekler onları ileri almaya mecbur kalacaklar. Benden önce bir erkek konuşamaz gibi geliyor bana. Benim için çok sert diyorlar ama öyle değilim aslında ama o havayı yaratıyorum herhalde.

1 Aralık 1927 doğumlusunuz. Yani 85 yaşındasınız. İş dünyasında çok şey başarmış, sektörün duayenlerinden, anneanne ve babaanne olan ve iki evlilik ve boşanma geçirmiş bir kişi olarak gençlere tavsiyeleriniz neler? Sizden bir yol haritası alabilirmiyim?

Önce amacını bilecek, o amacı bilirken senin hakkında nasıl konuşulsun istiyorsunu da düşünecek hatta işlemeyecek, yalan söylemeyecek.. Yalandan dolandan hiçbir yere gidilmiyor çünkü, bitiyor olay. Dümdüz gideceksin. Dümdüz giderken de eğer hele işini seviyorsan ona mutlaka bir şeyler katman lazım. Sadece mesleğimi çok seviyorum yetmiyor. O mesleğin gelişmesine yardımcı olman lazım. Yazacak mısın, konuşacak mısın, ne yapacaksın yapacaksın. Mesela ben üniversitede ders veriyorum ama değişik bir şekilde üniversitede bazı şeyleri de yapmaya çalışıyorum. Programlar

oluşturuyoruz. Gençlerin yapamadığı, ulaşamadığı bazı şeyler var; üniversite yaparken dilini geliştirmek genel kültürünü ilerletmek gibi. Böyle birşeyler yapabilirse insan, yanındakine, ailesine bir şeyler katabiliyorsa zaten o cennetlik, çok sükür diyeceksin.